

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.294/2018/8.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Bajnok István előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

A felperesek képviselője: Dr. Czudar Balázs ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző: ifj. Dr. Burai-Kovács János ügyvéd

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat

száma: Debreceni Ítéltábla Pf.II.21.082/2017/7. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Miskolci Törvényszék 10.P.21.503/2017/6. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmet elutasítja;
a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Egyetemlegesen kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 727.360 (hétszázhuszonhétezer-háromszázhatvan) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek 2008. március 27-én hitelkérelmet nyújtottak be az alpereshez, ebben az igényelt kölcsön rovatban svájci frank alapú 7.900.000 Ft összegű ingatlanfedezetes hitel iránti igényt jelentettek be. Ugyanezen a napon aláírtak egy nyilatkozatot,

melyben egyebek mellett tájékoztatást kaptak a devizakölcsön fogalmáról, a vételi és eladási árfolyamban rejlő különbözetről, a törlesztőrészletek mértékének változásáról, a THM-ről. A devizakölcsön fogalma körében az alperes arról tájékoztatta a felpereseket, hogy a devizakölcsön olyan kölcsön, amelynél a kölcsön összege nem forintban, hanem valamely más pénznemben kerül meghatározásra, és a futamidő alatt a tartozás nyilvántartása is ebben a pénznemben történik. Az okirat az ügylet kockázataival kapcsolatos tájékoztatást is tartalmazott.

- [2] Ezt követően 2008. május 8-án a felperesek mint adósok és az alperes mint kölcsönadó kölcsönszerződést kötöttek (a továbbiakban: 1. számú szerződés). A szerződés 2. pontjában a kölcsön összegét 18.922 svájci franknak megfelelő, legfeljebb 2.647.554 forint összegben határozták meg azzal, hogy a kölcsön összege az igénylés benyújtásának napján érvényes, az alperes hivatalos pénztári devizavételi árfolyamon számított (igényelt) devizaösszeg 110 %-ának felel meg. Rögzítették, hogy a kölcsön folyósításának és törlesztésének pénzneme forint.
- [3] A szerződés 3. pontja szerint a kölcsön lejáratának napja 2033. április 20., az első (egy éves) kamatperiódusra érvényes havi törlesztőrészlet összege 82 CHF, törlesztőrészletek száma 300, az első törlesztőrészlet esedékessége 2008. május 20. azzal, hogy a felperesek ezt követően minden hónap 20. napján kötelesek eleget tenni a törlesztőrészlet fizetési kötelezettségüknek. A kölcsön visszafizetése havi egyenlő összegű tőkerészt és kamatrészt is tartalmazó törlesztő részlettel (annuitásos törlesztés) történik. A szerződés szerint az induló éves kamatláb 2,99 %, azzal, hogy a kamatrögzítés időtartama 1 év, a kölcsön kamatának megfizetése a kölcsön pénznemében történik, „a kölcsön kamatának mértéke a mindenkori kondíciós lista alapján változhat”. A kezelési díj induló mértékét havi 0,11 %-ban rögzítették azzal, hogy az is a mindenkori kondíciós lista alapján változhat. A folyósítási díj mértékét 1,5%-ban állapították meg.
- [4] A szerződés 10. pontjában rendelkeztek a teljes hiteldíjmutatóról (THM) akként, hogy az nem más, mint azon belső kamatláb, mely mellett az adósok által visszafizetendő tőke és hiteldíj egyenlő az adósok által a kölcsön folyósításáig bezárólag a kölcsönnel kapcsolatban fizetett összes költséggel [41/1997. (III.05.) Kormányrendelet (a továbbiakban: THM rendelet) 8. § (2) bekezdésében meghatározott költségek kivételével] csökkentett hitelösszeggel. A THM mértéke 6,82 %.
- [5] A szerződés 12. pontjában írt nyilatkozat szerint a felperesek a szerződés aláírásával tanúsították, hogy a Lakossági Üzletág Általános Szerződési Feltételek és a Lakossági Ingatlanfedezetes Hitelek Szerződési Feltételek (utóbbi a továbbiakban: ÁSZF) tartalmát megismerték, annak egy példányát átvették és azt kifejezetten elfogadták. Kijelentették, hogy az ÁSZF elválaszthatatlan részét képező Hirdetményben foglalt díjakat és költségeket megismerték, és kifejezetten elfogadják, hogy az ÁSZF

pontjai alapján a Bank az esedékességkor hatályos Hirdetmény szerint számítja fel a díjakat/költségeket.

- [6] 2008. május 8-án a felperesek mint adósok és az alperes mint kölcsönadó egy másik kölcsönszerződést is kötöttek (a továbbiakban: 2. számú szerződés). Ennek 2. pontjában a kölcsön összegét 37.538 svájci franknak megfelelő, legfeljebb 5.252.446 forint összegben határozták meg. A futamidő 300 hónap, a lejárat napja 2033. április 20., a havi törlesztőrészletek összege 201 CHF, az első törlesztőrészlet esedékessége 2008. május 20., a kölcsön kamatlába 4,99 %, a kezelési díj 0,11 %, amelyeknek mértéke a mindenkori Kondíciós Lista alapján változhat, a folyósítási díj 1,5 %, a THM mértéke 7,57 % . Egyebekben a szerződés valamennyi releváns rendelkezése megegyezik az 1. számú szerződésben írtakkal.
- [7] A kölcsönszerződések részévé vált ÁSZF I.4. pontja szerint forintban történő folyósítás esetén a kölcsön folyósítása úgy történik, hogy annak forint ellenértékét a bank jóváírja a bankszámlán, a folyósított kölcsön összegének átszámítása forintra a bank által a folyósítás napjára meghirdetett, úgynevezett pénztári devizavételi típusú árfolyamon történik.
- [8] Az alperes a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvényben (a továbbiakban DH2. tv) előírt elszámolási kötelezettségének eleget tett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperesek módosított keresetükben a felülvizsgálati eljárás tárgya körében a kölcsönszerződések semmisségnek megállapítását kérték a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 213. § (1) bekezdés a), c) és e) pontja alapján. Álláspontjuk szerint a szerződések nem tartalmazzák a szerződés tárgyát, a THM értékből következtethetően nem határozzák meg a fizetendő összes költséget, és a törlesztőrészletek összegének rögzítése csak az első kamatperiódus tekintetében történt meg. Hivatkoztak arra is, hogy az rHpt. 203. § (6) bekezdésében foglaltak ellenére nem kaptak megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázatról, ezért a szerződések a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban rPtk.) 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelenség miatt is semmisek.
- [10] Jogkövetkezményként a szerződések érvényessé nyilvánítását kérték akként, hogy az 1. számú szerződés alapján 2.647.554 Ft tőke, 1,5%-os folyósítási díjjal, évi 2,99% ügyleti kamattal és havi 0,11%-os kezelési költséggel növelt összegének 300 hónap alatt részletekben történő visszafizetésére kötelesek az alperes részére. Erre tekintettel kérték annak megállapítását, hogy az általuk készített kimutatás szerint a felülvizsgált elszámolás adataival szemben csak 1.580.861 Ft tőketartozásuk áll fenn. A 2. számú szerződés

tekintetében a szerződés érvényessé nyilvánítását akként kérték, hogy ez alapján 5.252.446 forint kölcsöntőke 1,5% folyósítási díjjal, évi 4,99% ügyleti kamattal és havi 0,11% kezelési költséggel növelt összegének 300 hónap alatt, részletekben történő visszafizetésére kötelesek az alperes részére. Az ekként érvényesé nyilvánított szerződés szerint őket összesen 3.414.090 Ft nem esedékes tőketartozás terheli, 424.203 Ft lejárt tőketartozás mellett.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kifejtette, a peres felek között érvényes fogyasztói kölcsönszerződések jöttek létre, azok a felperesek által hivatkozott egyetlen okból sem érvénytelenek, tartalmazzák az rHpt. keresetben hivatkozott rendelkezéseiben szereplő valamennyi tartalmi elemet.
- [13] Megállapította, a peres felek közötti szerződések a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződések tárgyának és törlesztő részleteinek meghatározásával kapcsolatos elvi kérdésekről szóló 1/2016. Polgári jogegységi határozat (a továbbiakban: 1/2016. PJE határozat) által megfelelőnek elfogadott módon rögzítik a kölcsön összegét, azaz a szerződés tárgyát. A szerződések a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznemben) határozzák meg, aminek devizában (kirovó pénznemben) kifejezett ellenértéke az ÁSZF I.4. pontja alapján egyértelműen kiszámítható.
- [14] A szerződések tartalmazzák az induló éves kamatláb, a kezelési költség, a folyósítási díj mértékét, a THM összegét. Ha maradt is olyan költség vagy díj, ami nem került rögzítésre, az nem a szerződés érvénytelenségét eredményezi, hanem azzal a következménnyel jár, hogy azt az alperes nem számíthatja fel. A perbeli esetben azonban az ÁSZF tartalmazza a THM rendelet előírásainak megfelelő képletet, és abból illetve annak magyarázatából az irányadó költségek egyértelműen meghatározottak.
- [15] A perbeli kölcsönszerződések az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában írtakba sem ütköznek, rögzítik a törlesztő részletek számát, esedékességét, és a törlesztőrészletek induló összegét az első kamatperiódusra. A fennmaradó futamidőre pedig az 1/2016. PJE határozatban foglaltaknak megfelelően a szerződések kiszámítható módon szabályozzák a további törlesztőrészletek összegét, melyek megállapítására vonatkozó rendelkezéseket az ÁSZF tartalmazza.
- [16] Megállapította, az árfolyamkockázatról a felperesek már a szerződések megkötését megelőzően részletes tájékoztatást kaptak a 2008. március 27-én aláírt kockázat feltáró nyilatkozatban, annak tartalma mindenben megfelel a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban foglaltaknak, ezért az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltételek tisztességtelensége sem állapítható meg.
- [17] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság

ítéletével a felperesek előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése és a per tárgyalása felfüggesztése iránti kérelmét elutasította, és az elsőfokú bíróság ítéletét - helytálló indokaira utalással - helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatásával keresetüknek megfelelő határozat hozatalát kérték. Állították, a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban rPp.) 206. § (1) bekezdésébe, továbbá az rHpt. 203. § (6) bekezdésébe és 213. § (1) bekezdés a), c) és e pontjába ütközik.
- [19] Fenntartották, hogy a perbeli szerződésekben nincs egyértelműen meghatározva a kölcsönösszeg, mert a „legfeljebb” szó nem egy konkrét összegmeghatározás, csupán „egy értéktartomány lehetséges felső határát jelöli ki”, nem állapítható meg, hogy a kölcsönösszegének meghatározása a szerződésekben szereplő deviza vagy forint összeg alapján történik.
- [20] Az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontját illetően az eljárás bíróságok tévesen hivatkoztak az 1/2016. PJE határozatban foglaltakra, mert az abból idézett megállapítás az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjára vonatkozik. A THM értékének és a tételesen feltüntetett költségek összegének különbözete nyilvánvalóan rejtett költségekre utal, ami a szerződések semmisségét eredményezi, mert azok nem tartalmazzák az összes költséget. A szerződések a költségek részét képező kamatnak csak az induló mértékét határozták meg, az ezt követő kamatperiódusokra a bank a kamat mértékét egyoldalúan volt jogosult meghatározni a kölcsönszerződések szerint a hirdetményeiben, ezért sem tartalmazzák az összes költséget a perbeli szerződések.
- [21] Fenntartották azt is, a szerződésekben a törlesztőrészletek sem egyértelműen meghatározottak, mert az eljárás bíróságok csak általánosságban utaltak az ÁSZF rendelkezéseire, de nem jelölték meg pontosan azokat a konkrét rendelkezéseket, amelyek alapján a mindenkorai törlesztő részletek összege kiszámítható.
- [22] Az árfolyamkockázatról történő tájékoztatás körében az eljárás bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy a perbeli időszakban az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó alacsony pénzügyi kultúrával rendelkezett, és kifejezetten téves ismeretekkel bírt a deviza alapú hitelezés mibenlétét, kockázatát illetően, amihez képest az alperes tájékoztatását az eljárás bíróságok megalapozatlanul tekintették megfelelőnek. Ezzel kapcsolatosan előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését is indítványozták.
- [23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A Kúria hangsúlyozza, hogy az rPp.270. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás tárgya annak vizsgálata, hogy a jogerős határozat jogszabálysértő-e. Az rPp. 272. § (2) bekezdése, illetve az rPp. 273. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjában foglaltakra is - csak a jogszabály tételes, egyértelmű megjelölése mellett és az annak megsértésére vonatkozó indokok részletezésével kifejtett érveket tartalmazó felülvizsgálati kérelem bírálható el érdemben. A felülvizsgálati kérelemnek az a része, amely ezeknek az elvárásoknak nem felel meg, a vizsgálat tárgyát nem képezheti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel.
- [25] Az előzőekben kifejtettek miatt a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányossága kizárta a felülvizsgálati eljárásban az árfolyamkockázattal összefüggő hivatkozás érdemi vizsgálatát, mivel az idetartozó jogszabálysértéshez - a szükséges tájékoztatás elmaradásához, megfeleléséhez - kapcsolódóan a felperesek nem jelölték meg a megsértett konkrét és adekvát jogszabályhelyet. Az rHpt.-ben szabályozott tájékoztatási kötelezettség megsértéséhez (nem vagy nem a jogszabályoknak megfelelő teljesítéséhez) sem az rPtk., sem az rHpt. nem fűzi a semmisség jogkövetkezményét, ez nem teszi a deviza alapú kölcsönszerződést jogszabályba ütközővé, ahogyan arra a Kúria a 6/2013. PJE határozatában egyértelműen rámutatott. Ettől eltérő jogkérdés annak a megítélése, hogy a felperesek megfelelő, tisztességes tájékoztatást kaptak-e. A jogerős ítélet indokolása szerint az ítéletábra az árfolyamkockázat körében a kölcsönszerződések, és az azok részévé vált ÁSZF - annak tételesen kiemelt szabálya - értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek részére az alperes megfelelő tájékoztatást adott, az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses feltételek nem minősülnek tisztességtelennek. A felperesek felülvizsgálati kérelmükben az rPtk. 209. § (1) bekezdésének megsértését nem állították, a jogszabályhelyet tételesen nem jelölték meg ennek megfelelően érdemben nem volt vizsgálható, hogy a nyújtott tájékoztatás tisztességtelennek minősül-e, többek között a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában kifejtettekre tekintettel. Erre tekintettel a Kúria az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet elutasította.
- [26] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp.275. § (2) bekezdése alapján a joghatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.
- [27] A felperesek felülvizsgálati kérelmében állított és vizsgálható anyagi jogi jogszabálysértés körében arra hivatkoztak, hogy a támadott kölcsönszerződések semmisek, mert azok nem tartalmazzák az

rHpt. 213. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjában foglaltakat, vagyis a szerződés tárgyaként a kölcsön összegét, az összes költséget, továbbá a törlesztőrészleteket. Kúria ezt az érvelést nem osztotta, és egyetértett az első- és másodfokú bíróság által kifejtettekkel abban, hogy a perbeli kölcsönszerződések megfelelnek az rHpt. hivatkozott pontjaiban meghatározott tartalmi követelményeknek.

- [28] A Kúria hangsúlyozza, hogy az 1/2016. PJE határozat lényeges szempontokat tartalmaz az rHpt. 213.§ (1) bekezdés a) és e) pontjaira vonatkozóan, amely többek között összefoglalását adja a Kúria 6/2013. PJE határozata kapcsán kialakult bírói gyakorlatnak, amire az eljáró bíróságok is helytállóan hivatkoztak.
- [29] A 6/2013. PJE határozat III.1. és az 1/2016. PJE határozat 1. pontjai értelmében a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel az rHpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontja által előírt követelményeknek, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, dátumszerűen megjelölt időpont hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével.
- [30] A perbeli kölcsönszerződések tartalmazzák a szerződés tárgyát, mert abban a szerződő felek meghatározták a kölcsön kirovó pénznemét (CHF) és megállapodtak a kölcsön folyósításának módjában is, amely szerint a kölcsön „forint összegét” az alperes jóváírja a felperes számláján. Kitért a szerződés arra is, hogy a folyósított kölcsön összegének átszámítása forintra (lerovó pénznem) a folyósítás napjára az alperes által meghirdetett úgynevezett „pénztári deviza vételi árfolyamon” történik. Tekintettel a szerződések megkötésétől a kölcsönök folyósításáig esetleg bekövetkező árfolyamváltozásokra, az alperes 2.647.554 Ft, illetve 5.252.446 Ft maximálisan folyósítható kölcsönösszegeknek megfelelő deviza összeg folyósítását vállalta.
- [31] A kölcsönszerződések tárgyát az összesen 7.900.000 forintnak a folyósítás napján megfelelő svájci frank képezte, és a felek szerződési akarata a felperesek által a hitelkérelemben is ilyen összegű forintban meghatározott finanszírozási igényének megfelelő kölcsönösszegre irányult, a kölcsön a kirovó pénznemben a szerződéskötést követő időpontban, ténylegesen a folyósításkor rögzült. A szerződések 2. pontja valóban tartalmazta a folyósítandó összegek vonatkozásában a „legfeljebb” kifejezést, a felek tényleges szerződési akaratát és az alperes által folyósított kölcsön összegét is figyelembe véve, ez a meghatározás nem változtat a kölcsön összegek (ezáltal a kölcsönszerződések tárgyának) tételes meghatározottságán, ahogyan arra a Kúria már több eseti döntésében (Pl: Pfv.V.21.661/2017/4.) is rámutatott. Az

1/2016. PJE határozatban kifejtettek szerint is, amennyiben a deviza alapú kölcsönszerződésben a kölcsönösszeget a szerződéskötés napján mindkét pénznemben megadják, és a folyósításra (átszámításra) később kerül sor a két összeg közül az egyik mindenképpen csak tájékoztató jellegű, attól függően, hogy az adott szerződés hogyan szól.

- [32] Megállapítható tehát, hogy a perbeli kölcsönszerződések megfeleltek az rHpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja által előírt követelményeknek. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel a Kúria hangsúlyozza, a kölcsönszerződésnek, annak létrejöttének nem érvényességi kelléke, hogy - akár naptárszerű megjelöléssel, akár más, egyértelmű meghatározással - megadja az irányadó átszámítási időpontot. Ez utóbbi ugyanis - a felek eltérő rendelkezésének hiányában - ipso iure a folyósítás napjában rögzül a Ptk. 231.§ (2) bekezdésében írtakra tekintettel (1/2016. PJE határozat IV/1. pontja).
- [33] Az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjában írtakat a szerződések szintén nem sértik. A Kúria ennek körében is egyetértett az eljárt bíróságok által kifejtettekkel, azt azzal egészíti ki, hogy egy a szerződések rendelkezéseiből a felperesek szerint nem következő, annál magasabb mértékű THM a szerződések semmisségét nem eredményezi (BH2017. 343.). Egyébként is csak a THM feltüntetésének esetleges hiánya eredményezné a szerződések semmisségét és a per tárgyát az rHpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjának megsértése nem is képezte.
- [34] A felperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a szerződések az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjába ütköznek, azok figyelemmel a szerződésben szereplő THM mértékre „rejtett költségeket” tartalmaznak. Ennek, illetve annak bizonyítása, hogy az alperes a szerződésekben feltüntetett kamaton, díjakon, költségeken túlmenően egyéb „költséget” is felszámított az rPp. 164. § (1) bekezdése értelmében a felpereseket terhelte. Ennek esetleges bizonyítása sem jelentené azonban a szerződések érvénytelenségét, hanem azt, hogy a szerződésekben fel nem tüntetett többletköltségek jogszerűen a felperesekkel szemben nem érvényesíthetők. Ezt nem vitásan a Kúria az 1/2016. PJE határozatában - figyelemmel annak tárgyára - az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja kapcsán mondta ki, de ez általános jelleggel irányadó. A kölcsönszerződés létrejöttéhez az szükséges, hogy a felek az ügyleti kamatban megállapodjanak, azon túlmenő a fogyasztónál költségnek tekintendő fizetési kötelezettség előírása nem szükségszerű eleme a pénzügyi intézmény által nyújtott kölcsönszerződésnek.
- [35] A szerződések a kamat mértékét az első évre vonatkozóan az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjában írtaknak megfelelően éves %-os mértékben tartalmazták. A rendelkezésre álló adatok alapján valószínűsíthető, hogy a szerződés azon rendelkezései, amelyek a szerződés szerint a kamat (kezelési díj) egyoldalú módosítását tették lehetővé tisztességtelennek bizonyultak, e körben az elszámolás megtörtént, a kamat és a kezelési díj a szerződésben

meghatározott mértékben rögzült. Tehát a tisztességtelen szerződési feltételek kiküszöbölésével az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjában írtaknak a szerződés megfelelt.

- [36] A perbeli kölcsönszerződések tartalmazzák a Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti tartalmi feltételeket is, mert azok egyértelműen meghatározzák a törlesztőrészletek számát (300), a törlesztési időpontokat (2018. május 20. és ezt követően minden hónap 20. napján) és az első egy évre a törlesztőrészletek összegét, az ezt követő időszakra (kamatperiódusokra) pedig kiszámítható módon (ÁSZF 2.2. pont, 4 pont).
- [37] Az nem vitatható, hogy a törlesztő részletek összegére részben a kamat (kezelési költség) tisztességtelen emelése, részben az árfolyamrés, valamint az árfolyamváltozás kihatott. Ugyanakkor a törlesztő részletek összege tételes meghatározásának hiánya a PJE határozatban foglaltak szerint nem eredményezték a kölcsönszerződések rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja szerinti semmisségét. Az adott konstrukcióban az nem is volt előre meghatározható a szerződés teljes futamidejére, figyelemmel az árfolyamváltozásra. A Kúria utal arra, hogy az egyoldalú szerződésmódosítás, az árfolyamrés okozta tisztességtelenül felszámított összegek visszafizetésre kerültek. Az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelensége pedig a korábban kifejtettek szerint jelen ügyben érdemben nem volt vizsgálható, de ha vizsgálható lett volna, arra nem az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja körében kerülhetett volna sor.
- [38] Az eljáró bíróságok mindezek alapján jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy a kölcsönszerződések tartalmazzák az rHpt. 213. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjában felsorolt tartalmi elemeket, alaptalanul hivatkoztak emiatt a felperesek arra, hogy a perbeli kölcsönszerződések az alkalmazott szerződéses konstrukció miatt semmisek.
- [39] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [40] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban is pervesztes felpereseket az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes - 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései, 4/A.§ (1) bekezdése alapján a pertárgyérték és a kifejtett jogi képviselési tevékenység mérlegelésével megállapított - az áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. Az illetékeljegyzési joguk folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a felperesek kötelesek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59.§ (1) bekezdése, 74.§ (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. r. 13.§ (2) bekezdése alapján.
- [41] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e)

pontja zárja ki.

[42] A Kúria a döntését tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2019. április 11.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró